

tydelige Stenkastninger, og til Trods for at, der blev gjort alt muligt for at forsyne dem med Stenkastninger, og disse gik helt op paa Siden af Høfde Nr. 1, viste det sig dog til sidst, at den ikke kunde holde, man blev nødt til at bygge Høfder ud for Bovbjerg. Havde man ikke gjort det, vilde Vandet være gaaet inden om Høfde Nr. 1, og det vilde have skudt sig ind om Lerbrinken, og være gaaet ind i Ferring Fjord og derved være kommet til at staa i Forbindelse med Veseren og Hygum Nor og trængt ind i Limfjorden. Det blev absolut nødvendigt at bygge Høfder ud for Bovbjerg. Af disse Høfder er der i Anmærkningerne til Finansloven givet en Beskrivelse, som jeg ikke skal trætte ærede Medlemmer med at oplæse. Der er opført 4, de to har virket storartet, idet der har været Tid til, at der kunde danne sig Aflejringer ved Materialvandringer. De to andre har ogsaa virket godt, men de har staaet saa kort Tid, at der ikke har kunnet danne sig Aflejringer, hvorfor de ikke er saa stærke som de to førstnævnte. Det er foreslaaet at bygge to Høfder til. Herom siger Vandbygningsvæsenet: „Medens Bortskæringen af Kysten paa den Strækning, hvor de fire Høfder A.—D. er opførte, ganske iøjnefaldende er standset, efterhaanden som de er byggede, er der Syd for de nye Høfder og navnlig ud for Fyret, hvor Bjerget er højest, i de sidste Par Aar foregaaet usædvanlig store Nedskred af de indtil 40 m høje Lerbrinker, hvis Materiale derefter er bortskyllet af Havet. Bortskæringen er saa betydelig, at det maa anses for nødvendigt ogsaa at beskytte denne Strækning med Høfder, hvorved tillige vil opnaas Sikring af Høfde D. mod Bagskæring og Beskyttelse for Fyret, som kun ligger ca. 100 m bagved den nuværende Brink.“ Der er altsaa kun 100 Meter fra Bovbjerg Fyr og til Skrænten; bliver der ikke lige med det samme eller til næste Aar taget fat paa at bygge Høfder ud for Bovbjerg, vil Fyret gaa sig en Tur, det er aldeles sikkert, saaledes som der i de sidste Aar er skuret bort af Lerbrinken.

Da Kystsikringen omtrent for 40 Aar siden paabegyndtes, var Høfderne fra Nr. 11 til Nr. 32 projekterede, men Bygningen af dem kunde stilles i Bero, da der var

en temmelig bred Klitrække. Der er nu foregaaet en Forandring, og herom siger Vandbygningsvæsenet: „Derimod begynder Høfderne Nr. 23—32 og navnlig de ud for Diget ved Fiskerbyen Langerhuse paa-tænkte Høfder at savnes, da de nordre Klitter er meget forringede ved Havets Angreb. Der er herved Fare for, at Havet skal bortskære saa meget af Kysten, at Langerhusdiget ikke vil kunne danne Tilslutning for de paagældende Høfders Østender. En yderligere Bortskæring af Kysten vil ogsaa medføre en betydelig Forøgelse af Udgifterne ved et senere Anlæg af de paagældende Høfder, da disses Vestender nødvendigvis maa lægges nogenlunde i Flugt med Vestenderne af de alt eksisterende Høfder fra Nr. 33 og Nord paa og derfor maa gøres længere for at kunne række ind over Kysten“. Saa har Vandbygningsdirektøren afgivet en Erklæring, som jeg ogsaa gerne vil have Lov til at nævne. Ifølge den „maa det anses for tilstrækkeligt foreløbig kun at anlægge de 3 sidstnævnte Høfder, Nr. 30, 31 og 32, naar samtidig det udfor Vrist Station liggende Dige forlænges ca. 500 m mod Syd, saaledes som vist paa Kortet med en rød Linie“, og saa staaer der nedenfor: „Ved denne Forlængelse vil det blive nødvendigt at yde Flyttehjælp til to Huse, der ligger Vest for Digelinien“. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa det, der her staaer i Anmærkningerne til Finansloven. Skal vi nemlig redde baade Fyret og den sidste høje Del af Bovbjerg og sikre os, at en Stormflod ikke bryder ind ved Langerhuse, er det paa Tide at bygge Høfderne. De Ministre og de Tingmænd, der var dernede i Sommer og besaa Thyborøn-Kanalen, havde Lejlighed til at se Høfderne og Dæmningerne Syd for Kanalen, og jeg tror, de vil være enige i, at hvad der skal gøres ved Høfdebygningerne og Dæmningerne og Anlægget i det hele taget for at modvirke Vesterhavets Ødelæggelser, skal gøres i god Tid. Bliver det ikke gjort i Tide, har vi Katastrofen, og saa koster det det dobbelte, om ikke det tre-dobbelte af, hvad det vilde koste, naar det blev udført i rette Tid. Derfor vil jeg takke den højtærede Minister for, at han har optaget begge disse Bevillinger i Aar. Jeg haaber, at det høje Finansud-